

UOHSX00ADTHB

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0091/2017/VZ-23124/2017/321/EDo

Brno 11. srpna 2017

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 16. 5. 2017, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 17. 5. 2017, podaném navrhovatelem -

- **SFÉRA, a.s.**, IČO 35757736, se sídlem Karadžičova 2, 811 08 Bratislava, Slovenská republika, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 16. 2. 2017 JUDr. Milanem Švecem, advokátem, se sídlem Vajnorská 98D, 831 04 Bratislava, Slovenská republika,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0107/2017/VZ-13871/2017/543/MŠI ze dne 2. 5. 2017, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele -

- **Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**REALIZACE ŘEŠENÍ TECHNICKÉHO PASPORTU INFRASTRUKTURY VČETNĚ ZPRACOVÁNÍ PASPORTU ŽELEZNIČNÍHO SVRŠKU**“, zadávané v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2016 pod ev. č. 646888, ve znění opravy ze dne 7. 11. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 5. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 192-346804, ve znění opravy ze dne 5. 11. 2016,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0107/2017/VZ-13871/2017/543/MŠI ze dne 2. 5. 2017

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 16. 3. 2017 návrh navrhovatele – SFÉRA, a.s., IČO 35757736, se sídlem Karadžičova 2, 811 08 Bratislava, Slovenská republika, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 16. 2. 2017 JUDr. Milanem Švecem, advokátem, se sídlem Vajnorská 98D, 831 04 Bratislava, Slovenská republika (dále jen „**navrhovatel**“) – na přezkoumání postupu zadavatele – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha (dále jen „**zadavatel**“) – při zadávání veřejné zakázky „REALIZACE ŘEŠENÍ TECHNICKÉHO PASPORTU INFRASTRUKTURY VČETNĚ ZPRACOVÁNÍ PASPORTU ŽELEZNIČNÍHO SVRŠKU“, zadávané v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2016 pod ev. č. 646888, ve znění opravy ze dne 7. 11. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 5. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 192-346804, ve znění opravy ze dne 5. 11. 2016 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Navrhovatel ve svém návrhu napadá postup zadavatele spočívající v jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení.

II. Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání podaného návrhu vydal Úřad dne 2. 5. 2017 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0107/2017/VZ-13871/2017/543/MŠI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad zdůraznil, že z dokumentace o šetřené veřejné zakázce prokazatelně vyplývá, že navrhovatel ve své žádosti o účast neprokázal splnění

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

základních kvalifikačních předpokladů ve smyslu § 53 odst. 1 písm. a), b), f), a h) zákona ve vztahu k území České republiky, neboť nepředložil zadavatelem a zákonem požadovaný výpis z evidence rejstříku trestů České republiky pro právnickou osobu a pro členy statutárního orgánu, potvrzení příslušného finančního úřadu České republiky o absenci daňových nedoplatků a potvrzení příslušné okresní správy sociálního zabezpečení o absenci nedoplatků na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí dále Úřad k navrhovatelově námitce, že mu zadavatel neumožnil zhojit nedostatky v žádosti o účast, uvedl, že pro podobné situace, kdy dodavatel neprokáže kvalifikaci v požadovaném rozsahu, zákonodárce v ustanovení § 59 odst. 4 zákona připustil, že zadavatel má možnost, nikoliv povinnost, požádat dodavatele, který neprokázal požadovanou kvalifikaci v plném rozsahu, o její doplnění (dodavatel je pak povinen splnit tuto povinnost v přiměřené lhůtě stanovené veřejným zadavatelem). Je tedy plně v kompetenci zadavatele rozhodnout, zda dodavatele požádá o objasnění či doložení dalších informací nebo dokladů prokazujících kvalifikaci, nebo zda ve smyslu § 60 odst. 1 zákona dodavatele bez možnosti dalšího objasňování či doplňování vyloučí ze zadávacího řízení z důvodu neprokázání kvalifikace. Zákon nevylučuje, aby zadavatel postupoval podle § 59 odst. 4 zákona i v případě, kdy dodavatel neprokázal splnění příslušné části kvalifikace vůbec, tzn. v kvalifikaci předložené uchazečem požadovaná informace či doklad zcela chybí. Pokud uchazeč neprokáže řádně splnění kvalifikace a zadavatel se rozhodne nepostupovat podle § 59 odst. 4 zákona (což zákon připouští), je zadavatel povinen uchazeče z účasti v zadávacím řízení vyloučit podle § 60 odst. 1 zákona.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad k navrhovatelovu názoru, že zadavatel nezaručil přístup uchazeče z jiného členského státu Evropské unie k veřejné zakázce za stejných podmínek, jaké byly nastaveny pro uchazeče mající sídlo v České republice, uvedl, že zadavatel postupoval při stanovení požadavků na prokázání základních kvalifikačních předpokladů plně v souladu se zákonem, přičemž sama povinnost doložit některé skutečnosti nejen k zemi sídla, místa podnikání či bydliště, ale i k ve vztahu k území České republiky byla dána zákonodárcem v samotném znění zákona. Úřad k tomuto dodává, že i v případě tuzemského dodavatele, který má např. členy statutárního orgánu s trvalým pobytem mimo Českou republiku, pak i tito členové musejí prokázat svoji beztrestnost nejen ve vztahu k území České republiky, ale i k zemi svého trvalého bydliště. Úřad proto v postupu zadavatele neshledal porušení zásad dle § 6 zákona, tj. zásady transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace.

III. Námitky rozkladu

7. Uvedené rozhodnutí napadl navrhovatel rozkladem ze dne 16. 5. 2017 doručeným Úřadu dne 17. 5. 2017. Napadené rozhodnutí navrhovatel obdržel dne 4. 5. 2017, rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
8. Navrhovatel v úvodu rozkladu poznamenává, že je toho názoru, že Úřad nesprávně posoudil a rozhodl o jeho návrhu proti vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Rozhodnutím zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení byly vyloučeny zásady stanovené v § 6 zákona, resp. nebyla dodržena zásada rovného zacházení a byl porušen zákaz diskriminace. Navrhovatel má za to, že jeho vyloučením ze zadávacího řízení došlo k omezení jeho účasti

v zadávacím řízení, přičemž zdůrazňuje, že je subjektem, který má sídlo v jiném členském státě Evropské unie. Zadavatel tedy dle názoru navrhovatele nezaručil přístup navrhovatele z jiného členského státu Evropské unie k veřejné zakázce za stejných podmínek, jaké byly nastaveny pro uchazeče mající sídlo v České republice, v důsledku čehož vznikla navrhovateli újma na jeho právech.

9. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel nesprávně posoudil navrhovatelem předložené doklady vztahující se k základním kvalifikačním předpokladům dle § 53 odst. 1 zákona a neumožnil navrhovateli zhojit případné nedostatky v žádosti o účast.
10. Dále navrhovatel konstatuje, že jej zadavatel vyloučil pro nepředložení výpisu z evidence rejstříku trestů, potvrzení příslušného finančního úřadu o neexistenci nedoplatků a potvrzení o neexistenci nedoplatků na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Navrhovatel v této souvislosti podotýká, že zadavateli předložil „Čestné prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů“ dle přílohy č. 2 „Vzor čestného prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů“ kvalifikační dokumentace. Navrhovatel uvádí, že předmětné čestné prohlášení považoval za univerzální čestné prohlášení o veškerých požadovaných skutečnostech. Navrhovatel dále uvádí, že pokud zadavatel považoval za potřebné dokládat jiné skutečnosti či je doložit jinou formou, měl navrhovatele požádat o vysvětlení a umožnit mu odstranit namítané nedostatky. K výše uvedenému navrhovatel dále citoval „výkladové stanovisko Úřadu k problematice prokazování kvalifikace zahraničním dodavatelem dle zákona č. 137/2006 Sb.“, kde je uvedeno, že:
 - *„Nevyplývá-li ze zvláštního právního předpisu jinak, prokazuje zahraniční dodavatel splnění kvalifikace způsobem podle právního řádu platného v zemi jeho sídla, místa podnikání nebo bydliště, a to v rozsahu požadovaném tímto zákonem a veřejným zadavatelem.*
 - *Pokud se podle právního řádu platného v zemi sídla, místa podnikání nebo bydliště zahraničního dodavatele určitý doklad nevydává, je zahraniční dodavatel povinen prokázat splnění takové části kvalifikace čestným prohlášením.*
 - *Není-li povinnost, jejíž splnění má být v rámci kvalifikace prokázáno, v zemi sídla, místa podnikání nebo bydliště zahraničního dodavatele stanovena, učiní o této skutečnosti čestné prohlášení.“*
11. Navrhovatel se domnívá, že pokud bylo potřebné dokládat základní kvalifikační předpoklady jinak, byl zadavatelem uveden v omyl, a to tím, že navrhovatelem řádně doložené čestné prohlášení dle vzoru v příloze č. 2 kvalifikační dokumentace nazval stejně jako nedostatek vytýkaný navrhovateli v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele.
12. Dále má navrhovatel za to, že doložil splnění základních kvalifikačních předpokladů i „Výpisom zo zoznamu hospodárskych subjektov“, který vede Úrad pre verejné obstarávanie, se sídlem Dunajská 68, 820 04 Bratislava, Slovenská republika. Dle názoru navrhovatele „Výpis zo zoznamu hospodárskych subjektov“ osvědčuje formou veřejné listiny splnění všech kvalifikačních předpokladů, jejichž neprokázání je navrhovateli ze strany zadavatele vytýkáno. Navrhovatel dále konstatuje, že zadavateli z důvodu právní opatrnosti

v rámci podaných námitek zaslal i čestné prohlášení o skutečnostech, jejichž nedoložení je navrhovateli ze strany zadavatele vytýkáno.

13. Navrhovatel uvádí, že má za to, že předložením „Výpisu zo zoznamu hospodárskych subjektov“ a čestným prohlášením ve formě požadované zadavatelem splnil prokázání kvalifikace.
14. Závěrem navrhovatel opakuje názor, že Úřad v dané věci rozhodl v rozporu se zákonem, když nesprávně právně posoudil jeho návrh tím, že neshledal v postupu zadavatele – spočívajícím ve vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro nesplnění kvalifikačních předpokladů podle § 53 odst. 1 písm. a), b), f), a h) zákona ve vztahu k České republice – rozpor se zákonem.

Závěr rozkladu

15. Navrhovatel navrhuje zrušit napadené rozhodnutí anebo jej změnit tak, že se navrhovatel opět zařazuje do procesu zadávacího řízení.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

17. Ve svém vyjádření ze dne 2. 6. 2017 zadavatel k navrhovatelem uváděné skutečnosti, že v žádosti o účast předložil čestné prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů, které bylo požadováno zadavatelem a jehož vzor tvořil přílohu č. 2 kvalifikační dokumentace, zadavatel uvedl, že prokázání splnění základních kvalifikačních předpokladů neumožnil čestným prohlášením v celém rozsahu. V článku 6.1. kvalifikační dokumentace zadavatel v rámci prokázání kvalifikace odkázal na § 53 odst. 3 písm. a), b) a c) zákona, dle kterého dodavatel prokazuje:

„a) předpoklady podle písm. a) a b) předložením výpisu z evidence Rejstříku trestů;

b) předpoklad podle písm. f) prostou kopií potvrzení příslušného finančního úřadu a ve vztahu ke spotřební dani čestným prohlášením podepsaným osobou oprávněnou jednat jménem či za dodavatele; a

c) předpoklad podle písm. h) prostou kopií potvrzení příslušného orgánu či instituce.“

18. Dle názoru zadavatele doklady uvedené v předchozím bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí pod písmeny a) až c) navrhovatel ve své žádosti o účast nepředložil, a tudíž neprokázal v celém rozsahu splnění základních kvalifikačních předpokladů.
19. Dále v článku 6.1. kvalifikační dokumentace zadavatel dle svého názoru jasně a srozumitelně stanovil, že „[p]ro prokázání základních kvalifikačních předpokladů, u nichž zadavatel nevyžaduje jiný doklad, než čestné prohlášení, jsou dodavatelé oprávněni využít vzor uvedený v příloze č. 2 této kvalifikační dokumentace.“ K tomuto zadavatel poznamenává, že i kdyby bylo možné prokázat splnění základních kvalifikačních předpokladů v celém rozsahu pouze čestným prohlášením, navrhovatel by i v tomto případě neprokázal předloženým čestným prohlášením splnění základních kvalifikačních předpokladů dle § 53 odst. 1 písm. a), b), f) a h)

zákona ve vztahu k území České republiky, protože jejich splnění ve vztahu k České republice z daného čestného prohlášení nevyplývá.

20. Zadavatel nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že navrhovatele uvedl v omyl pojmenováním přílohy č. 2 kvalifikační dokumentace, přičemž uvádí, že důvodem navrhovatelova omylu byla pouze jeho nepozornost, neboť u každého kvalifikačního požadavku bylo výslovně uvedeno, zda má být prokázán prostřednictvím čestného prohlášení či jiným způsobem.
21. Zadavatel k navrhovatelovu názoru, že zadavatel měl povinnost vyzvat navrhovatele k doplnění informací či dokladů o kvalifikaci, uvedl, že vzhledem k závěrům odborné literatury i k výkladovému stanovisku Úřadu, ve kterém bylo dle zadavatele uvedeno k problematice objasnění informací či předložení dodatečných dokladů prokazujících splnění kvalifikace následující: „*Jak vyplývá ze samotného znění § 59 odst. 4 ZVZ, jedná se o možnost, nikoliv povinnost zadavatele této možnosti dané zákonem využít. Je tedy plně v kompetenci zadavatele rozhodnout, zda dodavatele požádá o objasnění či doplnění informací nebo dokladů prokazujících kvalifikaci, či zda ve smyslu § 60 odst. 1 ZVZ dodavatele bez dalšího objasňování či doplňování vyloučí z důvodu neprokázání kvalifikace.*“, neměl povinnost vyzvat navrhovatele k doplnění chybějících dokladů prokazujících splnění kvalifikace. Zadavatel dále uvedl, že z důvodu zachování zásady rovného zacházení nevyzýval ani ostatní zájemce k doplnění jejich žádostí o účast, a proto k němu nemohl vyzvat ani navrhovatele.
22. K prokázání splnění základních kvalifikačních předpokladů „Výpisom zo zoznamu hospodárskych subjektov“ zadavatel uvádí, že z předloženého výpisu nevyplývalo splnění základních kvalifikačních předpokladů podle § 53 odst. 1 písm. a), b), f) a h) zákona ve vztahu k území České republiky.
23. Zadavatel je dále toho názoru, že ani doklady, které byly navrhovatelem doručené spolu s námitkami, nemohly napravit nedostatky při prokázání kvalifikačních předpokladů z důvodu, že se jednalo o čestná prohlášení, která nesplňovala formální požadavky na předložení jednotlivých dokladů dle článku 6.1. kvalifikační dokumentace.
24. Na základě výše uvedeného je zadavatel přesvědčen, že dodržel zákonný postup, a proto navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
26. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0107/2017/VZ-13871/2017/543/MŠI ze dne 2. 5. 2017, rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

27. Především podotýkám, že obsah rozkladu je zcela totožný s obsahem návrhu navrhovatele, a tedy i jednotlivé rozkladové námitky zmíněné v bodech 7 až 14 tohoto rozhodnutí jsou doslova totožné s námitkami uvedenými navrhovatelem v jeho návrhu a popsáné v bodech 8 až 15 napadeného rozhodnutí. Tím pádem námitky rozkladu ani nikterak nerozporují závěry Úřadu učiněné o nich coby námitkách návrhových v napadeném rozhodnutí. Všechny námitky návrhu, tj. i rozkladu, tak byly důkladně vypořádány již v napadeném rozhodnutí, a to v jeho bodech 71 až 88. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soud č. j. 3 As 133/2016 – 61 ze dne 28. 7. 2017 judikujícím „*V takto vymezeném právním rámci proto kvalita a preciznost ve formulaci stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 - 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54)*“, tak mohu analogicky konstatovat, že již odůvodnění napadeného rozhodnutí je determinováno kvalitou a formulací námitek návrhových čili i rozkladových. S veškerými závěry uvedenými ve výše zmíněných bodech 71 až 88 napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji, jelikož je shledávám správnými, dostatečnými a plně srozumitelnými. Jsem tedy na rozdíl od navrhovatele toho názoru, že Úřad řádně posoudil jeho návrh proti jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení zadavatelem a rozhodl o něm zcela v souladu se zákonem.
28. Z obsahu napadeného rozhodnutí, jakož i z veškerých podkladů, které jsou součástí správního spisu, je totiž evidentní, že jde o nadlimitní veřejnou zakázku a zadavatel požadoval prokázání předmětných základních kvalifikačních předpokladů podle § 53 odst. 1 písm. a), b), f) a h) zákona pro uchazeče (či zájemce) coby zahraničního dodavatele nejen k zemi jeho sídla (tzn. v případě navrhovatele ke Slovenské republice), nýbrž i ve vztahu k území České republiky, přičemž navrhovatel splnění daných základních kvalifikačních předpokladů ve vztahu k území České republiky neprokázal. Navrhovatel tedy nedostal zadávacím podmínkám, resp. nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu, tudíž jej zadavatel zcela po právu vyloučil ze zadávacího řízení. Tyto skutečnosti Úřad v napadeném rozhodnutí (zejm. v jeho bodech 71 až 80 a 83 až 88) správně identifikoval, popsal, odůvodnil a na základě nich rovněž aproboval postup zadavatele vůči navrhovateli jako odpovídající příslušným zákonným ustanovením.
29. Jak jsem ověřil v dokumentaci o veřejné zakázce, zadavatel nevyzval k objasnění kvalifikace žádného z účastníků zadávacího řízení, nedošlo tedy v daném případě k odlišnému zacházení s navrhovatelem a s ostatními účastníky zadávacího řízení. Tento postup zadavatele byl tudíž jak v souladu se zásadami zakotvenými v § 6 zákona, tak i ve shodě s názorem Krajského soudu v Brně publikovaném v rozsudku č. j. 30 Af 66/2014 ze dne 2. 6. 2016, že „*[i] v případě posuzování kvalifikace je tedy potřeba postupovat v souladu s těmito zásadami; jestliže zadavatel využije některý ze zákonných postupů, byť stanovených fakultativně, musí se při svém postupu řídit i uvedenými zásadami, což znamená mj. postupovat shodně vůči všem uchazečům a nikoho neznevýhodňovat.*“
30. K námitce navrhovatele, že mu zadavatel neumožnil zhojit případné nedostatky v žádosti o účast, se potom Úřad výslovně vyjádřil v bodech 81 a 82 napadeného rozhodnutí, kde v návaznosti na dikci ustanovení § 59 odst. 4 zákona zdůraznil, že je plně v kompetenci zadavatele rozhodnout, zda dodavatele požádá o objasnění nebo doplnění kvalifikace,

či nikoli. Pro dodržení zákonných zásad podle § 6 odst. 1 zákona je pouze nezbytné, aby zadavatel v této věci volil totožný postup vůči všem uchazečům či zájemcům, o čemž v přezkoumávaném případě není sporu. Tudíž souhlasím s posouzením postupu zadavatele Úřadem i v tomto aspektu, že totiž zadavatel nebyl povinen vyzývat navrhovatele k objasnění kvalifikace, a tím, že jej rovnou vyloučil pro nesplnění kvalifikace ze zadávacího řízení, se zadavatel porušení zákona rovněž nedopustil.

31. V rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 194/2013 ze dne 25. 11. 2015 bylo konstatováno: *„Zdejší soud k tomuto uvádí, že dle ustálené judikatury soudů ve správním soudnictví je třeba vnímat obě správní rozhodnutí jako celek. Za tímto účelem zdejší soud odkazuje na své předchozí rozhodnutí, které bylo publikováno jako rozhodnutí sbírkové, ze dne 29. 5. 2007, č. j. 62 Ca 20/2006-65 (publikováno ve Sbírce NSS pod č. 1296/2007 Sb.), ve kterém zdejší soud uvedl: „Soubor podkladů rozhodnutí opatřovaných za účelem zjištění skutečného stavu věci může zásadně vznikat ve všech stupních správního řízení, a tedy ve všech těchto stupních mohou být utvářena i jednotlivá skutková zjištění opírající se o tyto podklady [§ 59 odst. 1 správního řádu z roku 1967 (pozn. krajského soudu – bezpochyby použitelné i pro § 82 odst. 4 správního řádu z roku 2004)]. Dospěje-li správní orgán vyšší instance k závěru, že jednotlivá východiska dalších úvah správního orgánu nižší instance a nadto i jeho závěry vyplývající z těchto východisek jsou opodstatněné, nic mu nebrání, aby v té části, v níž se s rozhodnutím vydaným v nižší instanci ztotožní, na příslušné závěry odkázal, vyslovil s nimi souhlas, a tím je do svého rozhodnutí převzal. Takový postup sám o sobě nečiní rozhodnutí vydané ve vyšší instanci nepřezkoumatelným [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“* Ve světle zde citovaného judikátu a v souladu se zásadou procesní ekonomie jsem se rozhodl veškeré závěry napadeného rozhodnutí (uvedené zejména v jeho bodech 71 až 88) přijmout za své a učinit je bez dalšího rovněž součástí tohoto svého rozhodnutí, jelikož jsou natolik podrobné, přesvědčivé a srozumitelné, že neshledávám účelným je v tomto rozhodnutí ani opakovat ani jakkoli detailněji dále rozvádět, rozepisovat či doplňovat.
32. Nad rámec relevantní argumentace uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na kterou jsem plně odkázal, jelikož se s ní bezvýhradně ztotožňuji, doplňuji na zde přezkoumávanou záležitost rovněž aplikovatelné závěry rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 56/2015-41 ze dne 27. 6. 2017, v němž je uvedeno: *„Druhá posuzovaná otázka spočívá v tom, že se žalobce při zdávání veřejné zakázky 2 měl dopustit správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách tím, že porušil § 60 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, když z další účasti v zadávacím řízení nevyločil uchazeče TIMED, který jako zahraniční dodavatel ve smyslu § 51 odst. 7 v návaznosti na § 53 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách neprokázal splnění kvalifikace v požadovaném rozsahu, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a žalobce uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Na rozdíl od případu předchozího správního deliktu se soud domnívá, že zde rozhodl předseda Úřadu (i žalovaný) správně a přezkoumatelně.*

Soud souhlasí se závěry předsedy Úřadu (a žalovaného), že v případě společnosti TIMED se jednalo o zahraničního dodavatele se sídlem ve Slovenské republice, který měl k prokázání základních kvalifikačních předpokladů doložit jak doklady ze země svého sídla, tak také z České republiky, neboť základní kvalifikační předpoklady podle § 53 odst. 1 písm. a), b), f), g) a h) zákona o veřejných zakázkách musí prokázat jak ve vztahu k České republice, tak také

ve vztahu ke svému sídlu, tedy ke Slovenské republice. Tento požadavek vyplývá z § 51 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách v návaznosti na § 53 odst. 1 zákona téhož zákona.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na vytýkané porušení zákona o veřejných zakázkách uchazečem TIMED v rámci veřejné zakázky 2, a sice na to, že tento uchazeč zadavateli (tedy žalobci) v rámci splnění kvalifikace v nabídce vůbec nedoložil doklady Slovenské republiky ve smyslu § 53 odst. 1 písm. a), b), f), g) a h) zákona o veřejných zakázkách. Tyto doklady žalovaný označil jako: „Výpisy z registra trestov“, „Potvrdenie miestne príslušného úradu“ o tom, že uchazeč TIMED nemá nedoplatky na dani v zemi svého sídla a „Potvrdenie ohľadne zdravotného, sociálneho poistenia“ vydaného Sociálnou poisťovňou a zdravotnou poisťovňou. Absence uvedených dokladů je v podstatě nesporná, a to i s tím, že ani žalobce tuto skutečnost nijak nerozporuje, když uvádí pouze to, že nedostatky byly jen formálního charakteru. Lze přitom souhlasit s předsedou Úřadu, že nedostatek daných dokladů v nabídce společnosti TIMED sama o sobě zakládá zákonný důvod pro vyloučení tohoto uchazeče z další účasti v zadávacím řízení v rámci veřejné zakázky 2 dle § 60 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, což žalobce neučinil.“

33. Jak je z judikátu citovaného v předchozím bodě tohoto rozhodnutí patrné, ze zákona přímo vyplývá, že je zahraniční dodavatel povinen prokázat kvalifikaci ve vztahu ke svému sídlu (zde též Slovenská republika), tak rovněž k České republice. Pokud k některé z těchto zemí předmětné základní kvalifikační předpoklady neprokáže, resp. příslušné doklady řádně nepředloží, jedná se o takový nedostatek v jeho nabídce, resp. žádosti o účast, který sám o sobě zakládá zákonný důvod pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení a zadavatel je přímo ze zákona povinen k vyloučení takového dodavatele přistoupit. Zadavatel v přezkoumávaném případě takový zákonný postup zvolil a Úřad mu jej v napadeném rozhodnutí správně akceptoval, když v jeho postupu vůči navrhovateli neshledal žádných zákonných pochybení.
34. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí, jeho věcnou správnost v rozsahu vnesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně přezkoumal obsah návrhu navrhovatele a současně uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
35. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.

VI. Závěr

36. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
37. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha
2. JUDr. Milan Švec, advokát, Vajnorská 98D, 831 04 Bratislava, Slovenská republika

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy